

NIEUPICIE (1) *sb n*

A sg nieupici(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieodurzenie się trunkiem:

Wyrażenie: »nieupicie winem«: (marg) Ná nieupicie winem. (-) Iefli fy chczysz vchronić winem vpić: tedy ná czczo iedz wieprzowe płucá pieczone SienLek 57v.

Cf **UPICIE**

KK